

Stanovisko Nejvyššího soudu SSR ze dne 17.03.1976, sp. zn. Cpj 70/75, ECLI:CZ:NS:1976:CPJ.70.1975.1

Číslo: 14/1976

Právní věta: Ak navrhovateľ, ktorý nebol oslobodený od súdnych poplatkov, mal v konaní úspech a poplatková pohľadávka nebola zaplatená, nemôže súd zaviazat' na zaplatenie súdneho poplatku priamo odporcu podľa ustanovenia § 4 ods. 1 písm. d) zákona č. 116/1966 Zb. Poplatníkom je aj v tomto prípade naďalej navrhovateľ, ktorý má iba prípadný nárok na to, aby mu odporca v rámci náhrady trov konania (§ 137 O. s. p.) uhradil to, čo zaplatil na súdny poplatok.

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 17.03.1976

Spisová značka: Cpj 70/75

Číslo rozhodnutí: 14

Číslo sešitu: 6-7

Typ rozhodnutí: Stanovisko

Hesla: Poplatky soudní

Předpisy: 116/1966 Sb. § 4 ods. 1 písm. d) 99/1963 Sb. § 137

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 14/1976/11 sb. rozh.

K výkladu niektorých ustanovení zákona č. 116/1966 Zb. o súdnych poplatkoch

(Zo stanoviska občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SSR zo 17. 3. 1976, [Cpj 70/75](#))

11.

Ak navrhovateľ, ktorý nebol oslobodený od súdnych poplatkov, mal v konaní úspech a poplatková pohľadávka nebola zaplatená, nemôže súd zaviazat' na zaplatenie súdneho poplatku priamo odporcu podľa ustanovenia § 4 ods. 1 písm.d) zákona č. 116/1966 Zb. Poplatníkom je aj v tomto prípade naďalej navrhovateľ, ktorý má iba prípadný nárok na to, aby mu odporca v rámci náhrady trov konania (§ 137 O. s. p.) uhradil to, čo zaplatil na súdny poplatok.

Ak nejde o konanie, ktoré je vecne oslobodené od súdnych poplatkov (§ 11 ods. 1 zákona č. 116/1966 Zb.) ani o konanie, v ktorom je navrhovateľ od poplatkov oslobodený zo zákona (§ 11 ods. 2 citovaného ustanovenia) alebo na základe súdneho rozhodnutia (§ 138 O. s. p.), môže súd – s výnimkou prípadov uvedených v § 8 ods. 1 zákona č. 116/1966 Zb. – konať iba v tom prípade, ak bola

poplatková pohľadávka zaplatená. Ak súd konal (či už preto, lebo išlo o prípad uvedený v § 8 ods. 1 zákona č. 116/1966 Zb., alebo preto, lebo neopatrením nedošlo k zastaveniu konania podľa ustanovenia § 8 ods. 2 citovaného zákona), a vyhovie návrhu, nemôže jednoducho presunúť poplatkovú povinnosť na odporcu. Je teda nesprávny postup, keď v takomto prípade súd v rozsudku zaviazá odporcu na zaplatenie súdneho poplatku priamo súdu, a práve tak je nesprávne, ak pošle odporcovi výzvu vo forme uznesenia.

Ustanovenie § 4 ods. 1 písm. d) zákona č. 116/1966 Zb. sa totiž na tento prípad nevzťahuje a nemožno ho použiť ani analogicky.

Poplatníkom aj v týchto prípadoch zostáva naďalej navrhovateľ a ten má iba podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O. s. p. eventuálny nárok na náhradu trov konania. v rámci týchto trov bude mu možno priznať aj náhradu súdneho poplatku, ktorý podľa ustanovenia § 137 O. s. p. je časťou trov konania. Mylný je názor, podľa ktorého možno navrhovateľovi priznať nárok na náhradu súdneho poplatku iba v tom prípade, ak navrhovateľ tento poplatok už zaplatil. Ak je navrhovateľ povinný zo zákona zaplatiť súdny poplatok už s podaním návrhu, vznikla podaním návrhu voči nemu poplatková pohľadávka, ktorá tvorí pasívum jeho majetku a ktorá predstavuje jednu z položiek spadajúcich do trov konania.

Súd však nemôže zaväzovať odporcu na zaplatenie poplatku na účet súdu v prospech navrhovateľa. Nárok na zaplatenie poplatku je totiž iba voči navrhovateľovi a navrhovateľ má voči odporcovi iba nárok na náhradu trov konania. Súd sám nemôže teda svojím rozhodnutím vytvoriť vzťah, ktorý by súd oprávňoval na vymáhanie poplatku priamo od odporcu.

Ak súd začal konať vo veci samej a až dodatočne zistí, že ide o prípad, kedy mal konanie zastaviť podľa ustanovenia § 8 ods. 2 zákona č. 116/1966 Zb. pre nezaplatenie súdneho poplatku, treba veľmi starostlivo voľiť spôsob, akým bude súd ďalej postupovať. Vo väčšine prípadov bude potrebné vyrubiť a vymáhať súdny poplatok z návrhu na začatie konania; nemožno tu zastavovať konanie s odôvodnením, že nedošlo k zaplateniu súdneho poplatku.